

Ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καπποδοκίας ἀνευρέθη λατινικὴ ἐπιγραφή καὶ παρ' αὐτῆς μαρμαρίνος βραχίον μὲθ' ἐνὸς φελλίου. Ἡ ἐπιγραφή μαρτυρεῖ ὅτι ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ ἴστατο ἀγαλμα τοῦ Ἥλιου, ἰδρυθὲν ὑπὸ τινος Ῥωμαίου αὐτοκρατορικοῦ διοικητοῦ ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ αὐτοκράτορος Καρακάλλα.

Ὡς ἐφευρέτης τοῦ μικροσκοπίου ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ὁ Ὀλλανδὸς Κορνήλιος Drebbel, ὡς ἔτος δὲ τῆς ἐφευρέσεως τὸ 1621. Ἐσχάτως ὅμως ἀπέδειξεν ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Γόνι ὅτι τὸ μικροσκοπίον ἐφεύρεν ὁ μέγας Galilei ἐν ἔτει 1610.

Ἡ μαρμαρυγὴ τῶν ἀστέρων. Εἶνε ἤδη σχεδὸν γενικῶς παραδεξιμὸν ὅτι ἡ παλμιδικὴ κίνησις τοῦ φωτὸς τῶν ἀστέρων προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι διαφόρου πυκνότητος ἀερίωδη στρώματα ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ διὰ τῶν κινήσεων τῶν ἀποστρέφουσιν ἐναλλάξ τὰς ἐκ τῶν ἀστέρων ἐκπεπονημένας φωτεινάς ἀκτίνας ἀπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτῶν. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι ἐπιτεινομένης τῆς ἀτμοσφαιρικῆς κινήσεως συνεπιτείνεται καὶ ἡ παλμικὴ μαρμαρυγὴ τῶν ἀστέρων· πρὸ πάντων δὲ θὰν ἐπικρατῶσι σφοδρὰι καταγιγίδες ἡ παλμιδῆς ἀκτινοβόλησις πρέπει νὰ ᾖ ἐκτάκτως ἰσχυρά. Ἡ γενικῶς ἐπικρατοῦσα αὕτη γνώμη περὶ τῆς αἰτίας τοῦ φαινομένου τούτου τῆς παλμικῆς κινήσεως τοῦ φωτὸς τῶν ἀστέρων ἀπεδείχθη ὀρθὴ καὶ ἐπιβεβαιωθῆ διὰ πολλῶν παρατηρήσεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν γενομένων ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ ἀστρονόμου Ch. Montigny. Ἐπιχειμένη καταγιγίς ἐπηρέασε τὴν ἀκτινοβόλησιν τῶν ἀστέρων πολλῶ πρῶτον ἢ τὸ βαρόμετρον· ἀντιστρόφως δέ, παρελθούσης ἤδη τῆς καταγιγίδος, ἡ παλμικὴ μαρμαρυγὴ τῶν ἀστέρων διετέλει εἰσὶ ἀκανόνιστος ἠὲ ἠεμένη, ἐνῶ τὸ βαρόμετρον ἐδείκνυεν ἤδη ἐκ νέου τὸ κανονικὸν αὐτοῦ ὕψος.

Μετακόμισις μετεωρίτου. Πρὸ τινος χρόνου μετεκομίσθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βρασιλίας Rio de Janeiro ὁ περίφημος καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος γνωστὸς γενόμενος μετεωρίτης τοῦ Bahio εἶτε Bendego καὶ ἀπετέθη μεταξὺ τῶν συλλογῶν τοῦ βρασιλιανοῦ ἐθνικοῦ μουσείου. Ἡ μεταφορὰ τοῦ κολοσσαίου τούτου ἀερολίθου, ὅστις ἔχει βάρους 5361 χιλιγράμμων, ἦτο μέχρι τοῦδε ἀδύνατος καὶ μόλις ἐσχάτως κατέστη δυνατὴ διὰ τῆς ἀποπερατώσεως σιδηροδρόμου, διερχομένου ἐξ ἀποστάσεως 115 μιλίων ἀπὸ τοῦ βύακος Bendego, ἐνθα ἐκείτο μέχρι τοῦδε ὁ μετεωρίτης. Πρὸς μετακόμισιν δὲ τοῦ λίθου ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης μέχρι τοῦ σιδηροδρόμου ἐδέησε νὰ κατασκευασθῇ ἰδιαιτέρα λεωφόρος, ζευγνύουσα διὰ γεφυρίων ἑκατὸν διαφόρους βύακας.

Ἡ πτῆσις τινῶν ἐντόμων. Ἡ κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἀνώμαλος καὶ ἀκατάστατος ἐκείνη πτῆσις, ἡ ἰδιόζουσα εἰς τινὰ εἶδη ἐντόμων ὀργουμένων ἐν τῷ ἀέρι κατὰ σμῆνη ἀκανόνιστως ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων ἔχει, κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ καθηγητοῦ Gruber ἐν Freiburg, τὴν μεγίστην ἀφέλειαν διὰ τὰ ἐντόμα ταῦτα, διότι ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ἵπτασθαι ἐλαττώνει σημαντικῶς τὸν κίνδυνον, ὃν διατρέχουσιν ἀνά πᾶ-

σαν στιγμὴν τὰ ἐν λόγῳ ἐντομα τοῦ νὰ συλληφθῶσι, πλησιάζοντα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων, καὶ καταβροχθισθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐνεδρευόντων αὐτοῖς ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἰχθύων. Ἡ ἀσταθὴς ἐκείνη καὶ ὀρθοστατικὴ, οὕτως εἰπεῖν, πτῆσις τῶν ἐφυδατιῶν ἐντόμων κατὰ πολυγώνους, τεθλασμένας γραμμὰς εἶνε τὸ ἀριστον ἀμυντικὸν καὶ προφυλακτικὸν αὐτῶν ὄπλον κατὰ πάσης προσβολῆς τοῦ ἐνεδρευόντος ἐχθροῦ, ὅστις πολὺ σπανίως κατορθοῖ νὰ ἀρπάσῃ τὴν βορὰν του. Ἄλλως δὲ ἐξωλοδρευόντο ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ ἀπειράριθμα σμῆνη ἐντόμων. Ἐκ τῆς ἀνω παρατηρήσεως βλέπομεν ὅτι πολλὰς τῶν ζῴων ἰδιότητας καὶ συνθεσίας, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς δὲν εἶναι ἡμῶν ἀμέσως καταληπτὸς, οὐδὲ ὁμοίως δικαιοῦμεθα νὰ θεωρῶμεν ἀσκόπους καὶ τυχαίας.

Ἡ θέσις τῶν Κασσιτερίδων νήσων. Ὁ κασιτέρος, τὸν ὁποῖον οἱ Φοίνικες μετὰ τῶν γαλιτικῶν ἐκ τῆς Σαρδένης καὶ τῆς Κύπρου μετεχειρίζοντο πρὸς κατασκευὴν τῶν ὀρειχαλκίων τεχνουργημάτων των, εἰσῆγετο ὑπ' αὐτῶν τῶν Φοινίκων κατὰ τινὰ μαρτυρίαν τοῦ Ἡρόδοτου ἐκ τινῶν μεμαρτυρημένων νήσων τοῦ ὠκεανοῦ, τῶν Κασσιτερίδων καλουμένων. Αἱ Κασσιτερίδες αὐτὰ νῆσοι ἐθεωροῦντο ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου μέχρι τοῦδε ὡς κείμεναι πλησίον τῆς Βρετανίας, ὁπόθεν καὶ ἐν τῇ μεθωμηρικῇ ἀρχαίῳ-τητι ὁ πλεῖστος κασιτέρος ἐλαμβάνετο καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις σημαντικὰ ποσὰ τοῦ μετάλλου τούτου εἰσάγονται· συνήθως δὲ ἐν τοῖς νεωτέροις ἐγγειριδίῳ τῆς ἀρχαίας γεωγραφίας αἱ Κασσιτερίδες νῆσοι ἔταυτοποιοῦντο ὑπὸ τῶν συγγραφέων μετὰ τοῦ συγπλέγματος τῶν νήσων Scilly, τῶν κειμένων πρὸ τῆς ἐσχάτης νοτιοδυτικῆς ἄκρας τῆς Βρετανίας. Ἡδη ὅμως ὁ καθηγητὴς H. Brunnhofer ἀποδεικνύει ἐν τοῖς „Χρονικοῖς τῆς Ἑλβετικῆς γεωγραφικοεμπορικῆς ἐταιρείας ἐν Aarau“, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ παρ' Ὀμήρῳ πολυδαυμάστου τούτου μετάλλου „κασσιτέρος“ εἶναι ἰνδικῆς καταγωγῆς καὶ ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὸ σανσκριτικὸν ἐπίθετον συγκριτικοῦ βαθμοῦ hācitarā, ὅπερ σημαίνει λαμπρότερος, συνδυάζων δὲ τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην μετὰ τινος σημειώσεως τοῦ πλήρους σπουδαιοτάτων παρατηρήσεων λεξικοῦ γεωγραφικῶν ὀνομάτων τοῦ ἐκ Βυζαντίου Στεφάνου, καθ' ἣν σημειώσιν ὁ κασιτέρος εἰσῆγετο (ἀναμφιβόλως ὑπὸ τῶν Φοινίκων) εἰς τὰς δυτικὰς χώρας ἐκ τινος ἐν τῷ ἰνδικῷ ὠκεανῷ κειμένης νήσου, ἄγεται ὁ διάσημος καθηγητὴς εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ ἀσφαλῆ ἀνίχνευσιν τῆς πραγματικῆς θέσεως τῶν Κασσιτερίδων νήσων. Ἐξ ὧν τῶν μερῶν, ἅτινα γνωρίζομεν ἐκ τῆς γεωγραφίας τῶν κασιτέρων παραγωγῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, μόναι ἐκ τῶν νήσων τοῦ Sunda ἢ Bangka καὶ ἡ Billiton πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σουμάτρας δύνανται νὰ εἶναι αἱ ἐν τῷ ἰνδικῷ ὠκεανῷ κείμεναι Κασσιτερίδες. Μόνος τῆς νήσου Bangka ἡ ἔτησία παραγωγὴ κασιτέρου ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ σύμψασαν τὴν τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ κόσμου παραγωγὴν τοῦ μετάλλου τούτου. Μετὰ τῆς καταπτώσεως καὶ ἐξαφανίσεως τῶν Φοινίκων συναπολέσθη καὶ ἡ γνώσις τῶν Κασσιτερίδων νήσων καὶ μόλις κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα, δηλαδὴ μετὰ τρισχίλια ἔτη περίπου, ἐπέπρωτο ν' ἀνακαλυφθῇ ἐκ νέου διὰ τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον ἡ ἀνεξάντλητος ἀφθονία κασιτέρου τῶν νήσων Bangka καὶ Billiton, τῶν ἀρχαίων Κασσιτερίδων.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

- 1) Ἐξεδότη ἤδη ὑφ' ἡμῶν καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ ΧΑΡΙΑΔΟΥ ΤΡΙΚΟΪΠΗ καὶ τιμᾶται φρ. χρ. 2½. Ἄπ' εὐθείας ἀποστέλλονται κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν εἰκόνων τοῦ ΔΙΑΔΟΧΟΥ μετὰ τῆς ΜΝΗΣΤΗΣ ΤΟΥ καὶ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΪΠΗ τὸ ὀλιγώτερον 5 ἀντίτυπα διὰ φρ. χρ. 12½. Ὁ ἀποστέλλων φρ. χρ. 25 διὰ 10 εἰκόνας λαμβάνει τὴν 117^α δωρεάν.
- 2) ΔΩΡΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ 1889. Συλλογὴ Ποιημάτων Ι. Γ. Τσακασιανού. Κομψότατον τιμίδιον τιμώμενον Δρ. 4. Ἄπευθυντόν πρὸς τὸν ἐκδότην ἐν Ἀθήναις.
- 3) Ἡ ἀλληλογραφία παρὰ τοῖς Μικρασιανοῖς ὑπὸ Ἰωακείμ Βαλαβάνη, Ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ Πανασσῶν ἐν Ἀθήναις.
- 4) ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ὑπὸ Ν. Α. Κοτσελαπούλου καὶ Μ. Ε. Κανακῆ. Ἐν Ἀθήναις. Ἐτος Α'. Ἐτησίᾳ συνδρομὴ φρ. χρ. 2½.

5) ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ὑπὸ Ξενοφ. Α. Ζύγουρα, καθηγ. Τεύχος Ἰανουαρίου περιέχον τὴν τραγωδίαν „Φίλιππος καὶ Ὀλυμπιάς“ ὑπὸ Ἀντ. Ι. Ἀντωνιάδου.

6) Sprechen Sie Attisch? Οὕτως ἐπιγράφεται τὸ ἐσχάτως ἐκδοθὲν ὑπὸ C. A. Koch's Verlag, Leipzig, βιβλίον πρὸς χρῆσιν ἰδίᾳ τῶν γερμ. σπουδαστῶν, τῶν βουλομένων νὰ ἀσκηθῶσιν ἐν τῷ διαλέγεσθαι ὀρθῶς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἀττικῇ διαλέκτῳ.

7) Λεξικὸν Ἑγκυκλοπαιδικὸν ἐκδιδόμενον ἐπιμελεῖα Ν. Γ. Πολίτου. Τομ. Α'. Φυλλάδιον Ι. Ἀθήνησι Μπάρτ καὶ Χίρστ, ἐκδότης.

8) Ἐκθεσις τῆς κρίσεως τοῦ Δραματικοῦ Ἄγῶνος, ἀναγνωσθεῖσα δημοσίᾳ ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν ὑπὸ Ι. Κ. Καμπούργλου. Τιμᾶται 70 λεπτόν.